

Když se
Žlutý císař
vrátil do paláce,
postavil chýši
nebo možná jeskyni
jako jsou ty v Miaoli
a trochu se vzdálil
od národních
záležitostí.
Každý den, když
to bylo možné
v chýši meditoval
a praktikoval pilně,
následoval
instrukce svého mistra.
Přestože se takto
odloučil
na tři měsíce, stejně
se mu nedařilo se obnovit.
Nedařilo se mu,
aby byl mladší,
nedařilo se mu zlepšit
jeho fyzické zdraví
a nedařilo se mu
se obnovit.
To je to,
co to zřejmě znamená.
Nedařilo se mu se obnovit,
omladit se
ani se necítil lépe.
Místo toho zestárnul
a zeslábnul.
Nevím
co praktikoval.
Dokonce Žlutý císař
na tom byl tak,
tak se nemusíte
obviňovat.
Pravděpodobně
se cítíte velmi dobře,
když to slyšíte,
teď máte
výmluvu, abyste
hlasitěji chrápali!
Pak zavolal
svého ministra Li Mu,
protože měl
špatnou náladu.
Řekl Li Muovi:
„Následoval jsem

důsledně
učení proroka a
velmi pilně jsem praktikoval,
následoval jsem jeho slova.
Jak to, že se mé zdraví
nezlepšilo, místo toho
se dokonce zhoršilo?“
Ministr řekl:
„Vaše veličenstvo,
moc věci násilnité
a nenásledujete
zákon přírody.
Neděláte,
co je pro vás dobré.
Moc se
znásilňujete.
Jste král,
bylo by nepřírozené,
kdybyste přestal
vládnout zemi.“
Myslel tím,
že Žlutý císař
se už o národní
záležitosti nezajímá.
Byl králem,
přesto nevládl
své zemi ani nečetl zprávy
a to bylo nepřírozené.
To ministr řekl.
Žlutý císař
najednou zjistil
svoji chybu.
Řekl Li Muovi:
„Co jste řekl
byla naprostá pravda!
Je to tak! Je to tak!
Dříve
jsem byl příliš pohlcen
vládnutím zemi.
Pracoval jsem příliš těžce a
zapomněl jsem se kultivovat.
Teď jsem příliš zaměřen
na svoji kultivaci
a zanedbávám
své královské povinnosti.
Obě cesty byly příliš
extrémní. Ani jedna
nebyla přiměřená.
Teď tomu rozumím.“
Proto jsem vám říkala,

abyste se se mnou nestali
mnichy a jeptiškami,
ale vy stále naléháte:
„Chci se stát mnichem,
jeptiškou s Mistryní.“
Je to v pořádku
ať jste, kde jste,
dokud
duchovně praktikujete.
Samozřejmě, je dobré, když
mě přijedete příležitostně
navštívit nebo budete
v ústraní, když máte čas,
ale nemůžete opustit
celý svět.
Nejlepší je,
když následujete svůj osud.
Kdybychom se znásilňovali
a ignorovali povinnosti
tohoto světa,
cítili bychom se špatně.
Později, i kdybychom
nevěděli proč,
necítili bychom se dobře,
mohlo by nás bolet
tady a tam.
Zní to neobvykle,
ale tak to je.
Někdy si myslíme,
že kdybychom
vše opustili,
vše bychom hodili za hlavu
a šli do jeskyně v horách
do ústraní
s několika balíčky
hnědé rýže
a seznamu,
abychom tam zůstali
několik měsíců a let,
že by to bylo skvělé.
Není to tak snadné.
Je to jen iluze. Ano?
Musíme dělat,
co máme podle osudu dělat.
Například, skutečně by se mi
líbilo, kdybyste všichni byli
tady a stále se mnou
meditovali.
Bylo by to
velmi pohodlné.

Také nežádáme moc.
Nepotřebujeme
ani dům.
Jste neuvěřitelní,
že můžete spát i v sedě.
Příležitostně,
nevidím moji postel,
protože nemám čas,
ale alespoň ji mám.
Pro vás je to velmi snadné,
sedíte tak
celý den, celou noc.
Jen se jdete najíst,
vrátíte se,
abyste zase seděli a spali.
Proto, kdybyste tady zůstali,
cítila bych se
taky velmi pohodlně.
Je velmi snadné
se o vás starat.
Kdyby se všichni
podělili o náklady,
nebylo by to ani drahé.
A nemusíme jíst
tak luxusně,
jak jíme teď.
Kdybychom zůstali déle,
mohli bychom žít jednoduše,
ale měli bychom se vrátit
pracovat. To je ten problém.
Je v pořádku přijet
a tu a tam mě navštívit,
ale nemohu vás tady držet
ani vy byste se neměli
stále držet mne.
Máme práci.
My známe cestu,
ale lidé venku
jsou ztraceni.
Měli bychom
se snažit je vést.
Je na nich, jestli nás
budou poslouchat nebo ne.
Měli bychom jim říct,
co víme.
Můžeme jim říct:
„Vím, že tato cesta
vede na jih.
Vím, že tato cesta
vede do Beijing.

Můžete mě následovat.
Byla jsem tam,
proto se neztratíme.“
Pokud nebudou poslouchat,
samozřejmě,
nic nemůžeme dělat, ale
někteří lidé budou poslouchat
a to je dobré.
Můžeme zachránit jejich
životy, ano? Samozřejmě,
je velmi pohodlné
zůstat tady, ale není to
postoj svatého.
Je to příliš sobecké, že?
Pokud bychom si
pro sebe zvolili pohodlnou
cestu a nestarali se
o život a smrt
ostatních lidí, nebylo
by to dobré. Například,
kdybych já nešla ven
šířit učení,
nebyli byste dnes tady.
Bylo by pro mne
tak hezké, kdybych žila
v ústraní v Himalájích.
Například.
Pokud nás Bůh dá na nějaké
místo, znamená to,
že máme k tomu místu
nějakou zodpovědnost.
Jsme jako král
toho místa, místní král.
Dobrá. Huang Di teď
porozuměl. To je skvělé.
Proto od té doby
našel Huang Di rovnováhu
mezi naplněním
jeho povinností jako krále
a praktikováním umění
dlouhověkosti.
Žil takto vyváženým
životem 9 let –
pracoval a meditoval,
pracoval a meditoval.
To je to,
co teď děláte vy.
Pracujete přes den
a meditujete večer,
když máte čas.

Po 9 letech
uspěl v „objevení
léku nesmrtnosti.“
Co to znamená?
Stal se Buddhou
a dosáhl vysvobození.
Stal se Buddhou.
Rozumíte.
Dosáhl buddhovství
a stal se
velkou osvícenou bytostí.
Byl
plně osvícen
nebo alespoň osvícen
do nějaké úrovně.
Byl vysvobozen
z kola převtělování.
Nicméně, v tu dobu
lidi nemohli říct,
že jsou osvícení
nebo že jsou svatými.
Museli říct,
že obdrželi
„lék nesmrtnosti.“
Již jsem to vysvětlovala.
Vysvětlovala jsem to včera?
(Ano.) Dobrá.
Takže rozumíte? (Ano.)
To byla
pilulka nesmrtnosti.
Obdrželi jste ji?
Obdrželi jste půlku?
Nemám ponětí.
Někteří obdrželi polovinu,
někteří třetinu
a někteří trochu,
ale to je v pořádku,
jen dál praktikujte, ano?
Když obdržíte
pilulku nesmrtnosti,
budete v pořádku.
Můžete chodit nahoru
nebo dolů, jak se vám líbí.
Když jsme tady dole,
je těžké jít nahoru.
Když jdete nahoru,
je snadné jít dolů.
Nebojte se,
že se nebudete moct vrátit,
abyste si užili radostí

tohoto světa.
Můžete se vrátit
kdykoli chcete.
Je to rychlejší.
Nemusíte projít
ani narozením.
Můžete zůstat pár dní
nebo několik týdnů
než se vrátíte zpět
a znovu se vrátíte.
Je to jako byste
šli do supermarketu.
Proto Huang Di podnikl
cestu po svém království
ještě jednou.
Když viděl, že jeho země
více prosperuje
a je tam klid a mír, měl
pocit, že jeho práce je hotova.
Měl pocit,
že naplnil svoji misi, proto
jmenoval nástupce.
Pak v den,
kdy bylo nebe modré,
si vzal
pilulku nesmrtnosti
a vrátil se zpět
do nebeského království –
tak to říkali lidé.
„Vzal si
pilulku nesmrtnosti
a vrátil se zpět
do nebeského království.“
Je to tak?
Můžeme tam jít taky,
aniž bychom si vzali pilulku.
To znamená,
že když nadešel jeho čas,
opustil svět.
To je skvělé.
Nejen, že byl Huang Di
dobrý duchovní praktikující,
ale taky sjednotil
všechny malé kmeny
v jeden národ.
Je mu také přičítáno,
že je vynálezcem
čínského
psaného jazyka.
To říkají lidé,

protože před ním
neexistovala žádná psaná
historie Číny.
Až po něm
měli Číňané
psanou historii a mohli
jsme se učit jeho příběh.
Možná, že byli
jiní moudří králové
nebo dobří vůdci kmenů
před ním,
ale my o tom nevíme,
protože neexistoval
psaný jazyk.
Huang Di vynalezl
čínské znaky,
že je možno mnoho
věcí zaznamenat,
proto ho všichni stále
obdivovali.
Byl to velmi moudrý král.
Skvělé! Příběh skončil.
Děkuji vám. Děkuji vám.
Děkuji, že jste se dívali
a děkuji, že jste poslouchali.
To je dobrý příběh. (Ano.)
Takové příběhy
nás povzbuzují
praktikovat pilněji
a víc přispívat
světu.
To je vše. Skvělé.
Děkuji vám všem!
Děkujeme Vám, Mistryně.
Když pojedete domů,
můžete to vzít
ostatním. Ano? (Dobrá.)
Půjdu navštívit lidi
z dalších zemí,
dalších „kmenů“.
Děkujeme Vám, Mistryně.
Jsem Mistryni tak vděčná.
Dejte jim toto,
jednu hrst každému.
Děkujeme Vám, Mistryně.
Dobrá. Není zač.
Ještě chcete přijet?
Milujeme Vás.
Miluji vás, miluji vás.
Přijdu znovu,

když budu mít čas. Dobrá?
Vrátila jsem se.
Dobrá, lidi. Snědli jste
všechny sušenky? (Ano.)
Dobré tlumočení?
(Ano, je to dobré.)
Dobrý příběh, ne? (Ano.)
Uvidíme se za minutu.
(Žádný problém.)